

A Fővárosi Ítéltábla a Nochta & Társai Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe** ügyintéző: dr. Mohai Máté István ügyvéd) által képviselt **felperes (felperes címe)** felperesnek a Bolevác és Vörös Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe** ügyintéző: dr. Bolevác Éva ügyvéd) által képviselt **alperes (alperes címe.)** alperes ellen tagkizárás iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2016. június 9. napján kelt 7.G.40.030/2016/13. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 13.250 (Tizenháromezer-kétszázötven) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget;

kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására, a felhívásban megjelölt módon és számlára fizessen meg az állam javára az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt további 11.900 (Tizenegyezer-kilencszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a 2016. október 20-án érkezett keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:108 § alapján kérte, hogy a bíróság az alperest zárja ki a felperesi gazdasági társaság tagjai köréből, mert a tag alperes rosszhiszeműen és visszaélésszerűen gyakorolja tagsági jogait, magatartása nagyban veszélyezteti a társaság céljainak elérését.

Előadta, hogy a **W. Kft.** 40 millió forintos összegben kívánt befektetni a felperesi gazdasági társaságba. A felperes 2015. augusztus 12-én megtartott taggyűlésén az ügyvezető a részvételt a taggyűlés megkezdését megelőzően titoktartási nyilatkozat aláírásához kötötte. A tag alperes képviselőjében megjelent ügyvéd és ügyvédjelölt a titoktartási nyilatkozat aláírását megtagadta, és a taggyűlés megkezdését megelőzően távozott. A taggyűlés megkezdését követően **H.J.** a biztonsági szolgálat vezetője közölte, hogy a tag alperes képviselőjében eljáró ügyvéd távozáskor fényképfelvételeket készített a székhelyen található épületekről. Felszólította, hogy törölje a fényképfelvételeket, tekintettel arra, hogy az épületek magántulajdonban vannak, amire az ügyvédnő azt válaszolta, hogy ezek az épületek a mieink. Ezt követően a **W. Kft.** képviselőjében eljáró meghatalmazott a taggyűlésen úgy nyilatkozott, hogy az alperes magatartására tekintettel eláll a társaságba történő belépési szándékától.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Felhívta a figyelmet, hogy a felperes olyan tényt nem állított és nem bizonyított, amely azt támasztaná alá, hogy az alperesnek a társaságban való maradása a társaság céljának elérését nagy mértékben veszélyeztetné.

Álláspontja szerint a tagnak jogszabályban biztosított, alapvető joga a társaság taggyűlésein való

részvétel. Ez a jog a tagi minőség tagjegyzéken való bejegyzése alapján ipso iure megilleti, ezért a 2015. augusztus 12-én megtartott taggyűlésen az alperes részéről az aláírás megtagadása nem minősült rosszhiszemű tagi magatartásnak. Kiemelte, hogy a képviseletében eljáró ügyvéd magatartásával kapcsolatban indult eljárásban a Budapesti Ügyvéti Kamara nem állapított meg ügyvédi szabályszegésre utaló körülményt.

Vitatta, hogy a **W. Kft.** döntése és az alperest képviselő magatartása között okozati összefüggés állna fent.

Hivatkozott arra is, hogy a tőkeemeléssel kapcsolatos taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt a Pécsi Törvényszéken per van folyamatban.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2016. június 9-én kelt 7.G.40.030/2016/13. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100 forint perköltséget.

Az ítélete indokolásában rögzítette, hogy a felperesi társaság tagjai az alperes, továbbá a **R. Kft.**, valamint **Sz.T.**. Az alperesi gazdasági társaság 2015. március 24. napjától kezdődően felszámolási eljárás alatt áll.

Megállapította, hogy a felperesi gazdasági társaság 2015. augusztus 12-én taggyűlést tartott, az ügyvezetője a taggyűlés megkezdését megelőzően titoktartási nyilatkozat aláírásához kötötte a taggyűlésen való részvételt, mivel a taggyűlésen elhangzott információk illetéktelen személyek tudomására jutása jelentősen sérti a társaság üzleti titkait. Az alperes képviseletében megjelent dr. **S.Cs.M.** meghatalmazott ügyvéd és dr. **B.D.** ügyvédjelölt, azonban a titoktartási nyilatkozatot nem írták alá, a taggyűlés megkezdését megelőzően távoztak. A taggyűlésen a napirendi pontok megszavazását követően megjelent **H.J.**, a biztonsági szolgálat vezetője, aki közölte, hogy dr. **S.Cs.M.** ügyvéd távozásakor fényképeket készített a székhelyen található épületekről. A taggyűlés ezután a második napirendi pont alatt tárgyalta a **W. Kft.** belépési szándékáról, de annak meghatalmazott képviselője, **M.D.** előadta, hogy megítélése szerint az alperes rosszhiszeműen és visszaélészerűen gyakorolja tagsági jogait, magatartása nagyban veszélyezteti a társaság céljainak elérését, ezért nem kíván a társaságban tagként részt venni.

Ezt követően a felperes 2015. október 5-én tartott taggyűlése a 6/2015. számú határozatában a jelen per megindításáról döntött, ugyanis a **W. Kft.** 40 millió forintot tőkeemelés címén a felperesi gazdasági társaságba kívánt apportálni úgy, hogy 40 millió forint összegű törzsbetétet szerezzen, azonban ez az alperes magatartása miatt megghiúsult. A 2015. október 5-én tartott taggyűléséről készült jegyzőkönyv rögzítette azt is, hogy az alperes alaptalanul pert kezdeményezett a társaság ellen a tőkeemeléssel kapcsolatos taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése érdekében.

Rögzítette, hogy dr. **S.Cs.M.** ügyvéd ellen a felperes által tett panasz alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara az előzetes vizsgálati eljárás elrendelését megtagadta. Határozatának indokolása szerint a felperes székhelyeként feltüntetett ingatlan tulajdonosa az alperes, a fényképek elkészítése kapcsán ügyvédi szabályszegésre utaló körülmény nem állapítható meg. A panaszos által kifogásolt magatartás az ügyvédi hivatás szabályait nem sérti, annak elbírálása, hogy a társaság jogszerűen kötötte-e titoktartási nyilatkozat aláírásához a taggyűlésen való részvételt, a hatáskörén kívül esik.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:107 §-ának (1) és (3) bekezdését, a 108. §-ának (1)-(2) bekezdését, továbbá a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. tv.(Ctv.) 71/A. §-ának (6) bekezdését idézte, majd rögzítette, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes tartozott bizonyítani azt, hogy a kizárás okául a keresetlevélben és a taggyűlési határozatban megjelölt okok valósak, és azok valósága esetén az alperesnek felperesi társaságban való maradása a felperes céljainak elérését veszélyeztetné. A felperes a 2016. március 3-án tartott tárgyaláson vele közölt felhívás ellenére a keresetlevelében megjelölt tanúk címét nem jelentette be, és a 2016. június 9-én tartott tárgyalás hatánapjáig bejelentést, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, amit az elsőfokú bíróság a Pp.121. § (1) bekezdésében és a 141. § (2) és (6) bekezdésében

foglaltakra figyelemmel úgy tekintette, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

Kiemelte, hogy a felperes által a kizárás okaként megjelölt tények sikeres bizonyítása esetén sem lett volna megalapozott a felperes keresete, mert olyan alperesi magatartásra hivatkozik, amelyet az alperes jogi képviselője valósított meg.

Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a 2015. augusztus 12-én megtartott taggyűlésen jelen levő alperesi képviselők magatartása nem volt jogszerűtlen és nem okozhatta egy felelősen gondolkodó befektető befektetési szándékától való elállását. E körben jelentőséget tulajdonított annak, hogy a 2015. október 5-én tartott taggyűlésen a kizárásról döntő tagok nevében ugyanaz a **M.D.** döntött, aki a **W. Kft.** képviseletében eljárva határozta el, hogy a befektetési szándékától eláll.

Az elsőfokú bíróság a fentiek szerint megállapított tényállás alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által megjelölt okok alapján nem állapítható meg, hogy az alperes társaságban maradása a felperes céljainak elérését veszélyeztetné, ezért a felperes keresetét elutasította és a pervesztes felperest kötelezte az alperes perrel felmerült költségeinek megfizetésére. Az alperes jogi képviselőjének munkájával és a pertárgy értékével arányos díját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban R.) 2. § (1) és (2) bekezdése alapján határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes és az alperes is nyújtott be fellebbezést.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a keresete teljesítését kérte.

Érvelése szerint a további bizonyítás mellőzésével lényeges eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, mert a Pp.141. § (6) bekezdése szerinti felhívással nem élt, a felperest a Pp.141. § (2) és (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményre nem figyelmeztette. Sérelmezte, hogy a 2016. június 9-én megtartott tárgyaláson részére átadott alperesi előkészítő iratra és mellékleteire írásban nem nyilatkozhatott, arra az elsőfokú bíróság nem biztosított lehetőséget.

Hivatkozása szerint iratellenes az elsőfokú ítéletben annak megállapítása, hogy a **W. Kft.** nem a taggyűlésen tanúsított alperesi magatartás miatt állt el a befektetési szándékától, hiszen a 2015. augusztus 12-én tartott taggyűlésről készült jegyzőkönyv az erre vonatkozó nyilatkozatát tartalmazza. Amennyiben az okirat tartalmának valóságával szemben kétségei támadtak az elsőfokú bíróságnak, akkor az elsőfokú bíróság nem utasíthatta volna el a felperes bizonyítási indítványát, a **W. Kft.** meghatalmazott képviselője meghallgatását. A **W. Kft.**-t az a körülmény akadályozza meg a mai napig abban, hogy tagja legyen a felperesi társaságnak és a tőkeemelési tervét megvalósítsa, hogy az alperes még tagja a felperesnek. Ebben a kérdésben a **W. Kft.** képviselője tudott volna nyilatkozni.

Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 6:11. §-a alapján a keresetben kifogásolt magatartásokat az alperes tanúsította képviselői útján, így téves az elsőfokú bíróság megállapítása, amely szerint azt az alperes jogi képviselője valósította meg.

Véleménye szerint az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte a terhére azt a tényt, hogy a felperes kizárásról döntő tagjainak képviseletében eljárva ugyanaz a személy nyilatkozott, aki a **W. Kft.** képviseletében eljárva elhatározta, hogy befektetési szándékától eláll. Hangsúlyozta, hogy mindkét taggyűlésen a Ptk. 6:16. §-a alapján a meghatalmazott által képviselt **W. Kft.** nyilatkozott úgy, hogy a taggyűlésen tanúsított alperesi magatartás miatt állt el befektetési szándékától, és a Ptk. 6:13. § (1) bekezdése értelmében a képviselő által tett ezen jognyilatkozat megtámadására a képviselt részéről nem került sor, mert a meghatalmazó a képviselő nyilatkozatával egyetértett. Amennyiben a taggyűlésen eljáró meghatalmazott képviseleti jogkörét túllépve is járt volna el jognyilatkozatai megtétele során, a Ptk. 6:14. § (1) bekezdése értelmében a **W. Kft.** jóváhagyásával (ráutaló

magatartás formájában) a jognyilatkozatok joghatás kiváltására alkalmasak lennének. Az alperes fellebbezésére vonatkozóan a felperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ügy érdemében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, fellebbezésében annak részbeni megváltoztatásával a perköltség 100.000 forint + áfa összegre történő felemelését kérte.

Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított munkadíj összege az R. alapulvételével mindössze 6 órányi munkában kifejtett tevékenység, amely a valóban elvégzett munkával semmiképpen nem arányos.

Előadta, hogy a felperes keresetere a jogi és ténybeli álláspontjának részletes és szakszerű kifejtését tartalmazó írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben eseti döntéseket is citált jogi álláspontjának alátámasztására. Ezt követően további írásbeli nyilatkozatokat is tett, a perben részletesen és körültekintően nyilatkozott a felperesi álláspontra. A két tárgyaláson a jogi képviselő részt vett.

Hangsúlyozta, hogy a jogi képviselő munkájának értékelése során indokolt figyelembe venni a szakmaiságot, a beadványok színvonalát, de az idő és munka ráfordítást is, amelyet a beadványok előkészítése, összeállítása érdekében kifejtett. A megállapított perköltség így a jogász munkájának a társadalmi megítélésével sem összeegyeztethető mértékű.

A felperes és az alperes fellebbezése is megalapozatlan.

A Ptk. 3:107. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság tagja a társaságnak az érintett tag ellen indított keresete alapján bírósági határozattal a társaságból kizárható, ha a társaságban való maradása a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztetné.

A tag kizárása iránti kereset megindításához a társaság legfőbb szervének az összes tag legalább háromnegyedes szótöbbségével meghozott, a kizárás okát megjelölő határozata szükséges. Az érintett tag ebben a kérdésben nem szavazhat [Ptk. 3:108. § (1) bekezdés].

A Ctv. 71/A. § (6) bekezdése előírása alapján a felperes a perindítást elhatározó társasági határozatban foglaltakon kívül más kizárási okra a perben nem hivatkozhat.

A felperes a keresetét az alperessel szemben három okra alapította. A titoktartási nyilatkozat megtagadására, a fénylépfelvétel készítésére és az azt követően tett megjegyzésére, valamint a 2015. augusztus 12-én elhatározott alaptőke-emelés megghiúsítása céljából a létesítő okirat módosítása érvénytelenségének megállapítása iránti perindítására.

Az elsőfokú bíróság a keresetet nem merítette ki, mert a keresetlevélben hivatkozott kizárást megalapozó okok közül az alperesnek a felperessel szembeni perindítását nem értékelte, azonban e körben nincs szükség további tárgyalásra és további bizonyítás lefolytatására.

A Pp. 253. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (247. §) változtathatja meg, e korlátok között azonban a perben érvényesített jog, illetőleg az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérdésekben is határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott.

Annyiban alapos a felperes fellebbezése, hogy a Ptk. 6:11. §-a alapján a keresetben kifogásolt magatartásokat az alperes tanúsította képviselői útján.

A tagkizárás jogintézménye alapvetően a gazdasági társaság érdekeinek a védelmét szolgálja, amely lehetőséget biztosít a társasággal együttműködni nem tudó, a társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztető, súlyosan társaságellenes magatartást tanúsító tag tagsági jogviszonyának a megszüntetésére. Ugyanakkor a tagkizárás alapjául kizárólag olyan tagi magatartás szolgálhat, amely a társaság jövőbeli működésére és célja elérésére valós és súlyos veszélyt jelentene. Egy tag kizárására önmagában nem adhat alapot az, ha a tagok között olyan belső viták alakultak ki, amelyek miatt nem látszik biztosítottnak közöttük a harmonikus együttműködés.

A társasági közös célok támogatására vonatkozó tagi kötelezettségből következően a társasági tagoknak mindenkor a társasági érdekek szem előtt tartásával kell eljárniuk, és a tagsági jogok gyakorlása során érvényesülnie kell a jóhiszemű és tisztességes joggyakorlás Ptk. 1:3. §-ában szabályozott alapelvi követelménynek is.

A felperes által a keresetben hivatkozott - és az alperes által sem vitatott - magatartások egyikét sem lehet úgy tekinteni, hogy a Ptk. 1:5. §-ába ütközően a tag visszaélészerű, rosszhiszemű joggyakorlása lenne.

Az alperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a Ptk. 3:110. §-ának (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság minden tagja jogosult személyesen vagy képviselője útján a legfőbb szerv tevékenységében részt venni, a részvételt a társaság az üzleti titokra hivatkozással nem tagadhatja meg jogszerűen.

A peres iratokhoz nem került csatolásra az a titoktartási nyilatkozat, amelynek aláírását az alperes megtagadta, de a másodfokú eljárás során a felek egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy annak tartalma megegyezett a peres iratokhoz csatolt, a 2015. október 5-i taggyűlésen a tagok által aláírt nyilatkozat tartalmával. A nyilatkozat értelmében az abban meghatározott körben a tagok a tudomásukra jutott információ, mint üzleti titok megőrzésére kötelesek a Ptk. 2:46. §-a és a 2:47. §-a alapján a Btk. 418. §-ában foglaltakra is figyelemmel, és a titoktartási nyilatkozatban vállalt bármely kötelezettség megsértése esetén 300.000.000 forint kötbér megfizetésére kötelezik magukat attól függetlenül, hogy abból a felperesnek ténylegesen kára származik-e.

Az alperes megalapozottan védekezett azzal, hogy a taggyűlésen való részvétele nem volt a fenti tartalmú nyilatkozat aláírásától függővé tehető. Az az alperesi magatartás, hogy az alperes az üzleti titok megsértésének kogens jogszabályi következményein túl nem vállalt kötbérfizetési kötelezettséget, nem róható a terhére.

Az elsőfokú bíróság érdemben helyesen állapította meg, hogy az alperesnek a keresetben megjelölt az a magatartása, hogy - a befektető távollétében - fényképfelvételt készített a társaság székhelyéről, majd a felvétel törlését az elhangzott megjegyzéssel megtagadta, nem veszélyezteti a felperesi társaság céljának elérését és nem szolgálhat alapot az alperes mint tag kizárására.

A társasági szerződés módosítása érvénytelenségének megállapítása iránti perindítási jog a Ctv. 70. §-ában biztosított jog, amely jog gyakorlását - minden további tényállítás hiányában - nem lehet visszaélészerű, rosszhiszemű joggyakorlásnak minősíteni.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával abban, hogy az titoktartási nyilatkozat aláírásának megtagadása, a fényképfelvétel készítése és a felvétel törlésének megtagadása nem minősül tag kizárásra alapul szolgáló magatartásnak, és a Fővárosi Ítéltábla a Pp.

253. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a felperes által a taggyűlési határozatban és a keresetben megjelölt további magatartást, az alperesnek a Ctv. 70. §-a alapján a felperes ellen kezdeményezett peres eljárást is olyan magatartásnak értékelte, amely nem minősíthető a felperesi gazdasági társaság céljainak elérését nagymértékben veszélyeztető magatartásnak, ezért az elsőfokú bíróság érdemi döntését helytállónak találta.

A felperes a fellebbezésében olyan tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatására alkalmas lenne, a fellebbezésében az elsőfokú ítélet felülmérlegelését kérte, amelyre a Fővárosi Ítéltábla nem látott lehetőséget.

Az R. 3. § (3) bekezdése szerint, ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5.000 forint, de legalább 10.000 forint. A (6) bekezdés alapján a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A Fővárosi Ítéltábla a peres eljárás irataiból megállapította, hogy az alperes jogi képviselője a 2016. március 3-án tartott tárgyaláson nem jelent meg, kizárólag a 2016. június 9-én tartott 45 perces tárgyaláson járt el. Az elsőfokú bíróság a meg nem határozható pertárgyérték mellett a kizárólag egy tárgyaláson való részvétellel és a két beadvány elkészítésével ténylegesen kifejtett tevékenységhez igazodóan határozta meg az alperes képviselőjét ellátó ügyvéd munkadíjának összegét, a munkadíj felemelését az ügy bonyolultsága sem indokolta, így az ügyvédi munkadíj összege megfelel az R. rendelkezéseinek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az indokolás kiegészítésével - helybenhagyta.

Egyik fél fellebbezése sem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felek pervesztességének/pernyertességének arányára figyelemmel (a felperes 600.000 forint, az alperes 70.000 forint fellebbezési érték tekintetében lett pervesztes) a Fővárosi Ítéltábla a felperest kötelezte az alperes jogi képviselő munkadíjából álló másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a kifejtett képviselői tevékenységre figyelemmel az R. 3. § (3) és (5) bekezdése alapján 13.250 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjban állapította meg.

Az alperes fellebbezésének illetékalapja 30.000 forint volt, de az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint a minimum 15.000 forint fellebbezési illetékből csak 3.100 forint fellebbezési illetéket rótt le illetékbélyegben. Az alperes az Itv. 62. § (1) bekezdésének i) pontja alapján a felszámolási eljárására figyelemmel illetékfeljegyzési joggal rendelkezik, ezért az általa le nem rótt további 11.900 forint fellebbezési illetéket az Itv. 74.§-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése szerint utólag köteles megfizetni.

Budapest, 2017. január 25.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő